

Richtlijnen voor de invordering (extern)

Algemene bepalingen

Artikel 1

De bepalingen van deze richtlijnen gelden voor:

- a. de inkomstenbelasting, bedoeld in de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943;
- b. de loonbelasting, bedoeld in de Landsverordening op de Loonbelasting 1976;
- c. de winstbelasting, bedoeld in de Landsverordening op de winstbelasting 1940, met uitzondering voor aanslagen winstbelasting opgelegd aan lichamen waarop artikel VI van de Landsverordening van de 29ste december 1999¹ tot wijziging van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 toepassing heeft plaats gevonden
- d. de successiebelasting en de overgangsbelasting, bedoeld in de Successiebelastingverordening 1908;
- e. de onroerendezaakbelasting, bedoeld in de Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014;
- f. de omzetbelasting, bedoeld in de Landsverordening omzetbelasting 1999;
- g. de afvalstoffenbelasting, bedoeld in de Eilandsverordening afvalstoffenbelasting en reinigingsrechten;
- h. de rechten², bedoeld in de Algemene Verordening I.U. en D. 1908;
- i. algemene verzekering bijzondere ziektekosten, als bedoeld in de Landsverordening algemene verzekering bijzondere ziektekosten;
- j. algemene ouderdomsverzekering, bedoeld in de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering;
- k. algemene weduwen- en wezenverzekering, als bedoeld in de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering;
- l. basisverzekering ziektekosten, als bedoeld in de Landsverordening basisverzekering ziektekosten;
- m. ongevallenverzekering, als bedoeld in de Landsverordening Ongevallenverzekering;
- n. ziekteverzekering, als bedoeld in de Landsverordening ziekteverzekering;
- o. de motorrijtuigenbelasting bedoeld in de Eilandsverordening motorrijtuigbelasting en eindverwerkingsheffing autowrakken.

¹ P.B. 1999, no. 244

² Overeenkomstig artikel 1 van de Algemene Verordening I.U. en D. 1908 wordt verstaan zowel invoerrechten als accijnzen.

Artikel 2

In verband met mogelijke ongewenste economische en sociale effecten alsmede het optimaal inzetten van de beschikbare invorderingscapaciteit worden prioriteiten gesteld bij het invorderen van belastingschulden. Hoofddlijn bij de inzet van de beschikbare invorderingscapaciteit is dat de meeste aandacht wordt besteed aan belastingplichtigen waar de mogelijkheid tot het kunnen betalen het grootst wordt geacht. In andere woorden, prioriteit wordt gegeven aan belastingplichtigen die wel over voldoende betaalcapaciteit beschikken maar niet willen betalen. Dit leidt praktisch tot de volgende prioritering:

1. Afdrachtsbelastingen (omzet- en loonbelasting) en premies sociale verzekeringen. Het betreft immers van de klant of werknemers ingehouden of in rekening gebrachte middelen die afgedragen moeten worden.
2. Overige zakelijke heffingen en belastingen.
3. Particuliere schulden.

Artikel 3

1. De invorderingskans van een aanslag neemt af naarmate de tijd voortschrijdt. Bij de invordering van belastingen en premies wordt derhalve prioriteit gegeven aan de invordering van schulden welke betrekking hebben op de belastingjaren 2018 en jonger.
2. Schulden die betrekking hebben op de belastingjaren 2017 en ouder en welke geformaliseerd zijn op of na 3 april 2023 worden wel ingevorderd indien:
 - a. de Ontvanger over informatie beschikt waaruit blijkt dat belastingschuldige over verhaalsmogelijkheden beschikt en indien de totale nominale schuld over de belastingjaren 2017 en ouder inclusief boetes en kosten hoger dan NAf 1 miljoen is;
 - b. artikel 49 van de Algemene landsverordening Landsbelasting van toepassing is; of
 - c. de schulden zijn voldaan middels storting op een derdenrekening.

Artikel 4

1. De Ontvanger kan op verzoek van een belastingschuldige hem in de gelegenheid stellen zijn totale openstaande schuld te voldoen in maandelijkse gelijke termijnen. De totale openstaande schuld van de belastingschuldige bedraagt minder dan NAf 50.000.
2. Bij het toekennen van een betalingsregeling dient het verschuldigde bedrag aan achterstallige belastingen, premies volksverzekeringen en werknemersverzekeringen en overige middelen zo snel mogelijk te worden voldaan.
3. De Ontvanger stelt mede op basis van door belastingschuldige verstrekte informatie en documentatie de aflossingscapaciteit en bijbehorende aflossingsperiode vast.

4. De aflossingsperiode bedraagt ten hoogste 48 maanden te rekenen vanaf de datum waarop de Ontvanger de betalingsregeling bij beschikking toestaat.
5. Nieuwe aanslagen die ontstaan na het treffen van een betalingsregeling en waarvan het bestaan of onbetaald laten niet aan de belastingschuldige zijn toe te rekenen, kunnen door de Ontvanger op verzoek van de belastingschuldige, aan de bestaande regeling worden toegevoegd onder de voorwaarde dat:
 - a. de belastingschuldige zijn gehele betalingscapaciteit al heeft ingezet in het kader van de bestaande betalingsregeling; en
 - b. de nieuwe belastingaanslagen middels verhoging van het termijnbedrag binnen de reeds afgesproken aflossingsperiode worden voldaan.
6. Bij overschrijding van de termijn van 48 maanden kan de restantschuld buiten invordering worden gesteld op voorwaarde dat belastingschuldige 48 maanden conform afspraak heeft betaald en er de komende vijf jaren geen nieuwe schulden worden opgebouwd.
7. Het buiten invordering stellen van de restantschuld zoals genoemd in het zesde lid, kan slechts geschieden met positief advies van de beoordelingscommissie.
8. Voor personen die de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt, waarvan het maandelijks inkomen uitsluitend bestaat uit een uitkering ingevolge de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering en waarvan de betalingscapaciteit nihil is, worden de schulden die zien op de onroerendezaakbelasting als bedoeld in de Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014 en schulden op grond van de Grondbelastingverordening 1908 buiten invordering gesteld.
9. Voor personen die een inkomen gelijk aan of lager dan het minimumloon als bedoeld in de artikelen 8 en 9 van de Landsverordening minimumlonen, verdienen, worden de schulden die zien op de onroerendezaakbelasting als bedoeld in de Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014 buiten invordering gesteld;
10. Het achtste en negende lid zijn niet van toepassing indien de aldaar genoemde personen meerderjarige inwonende personen hebben die een inkomen hebben dan wel indien deze personen vermogen hebben, anders dan een woning welke hen als hoofdverblijf ter beschikking staat.

Artikel 5

1. Indien belastingschuldige aangeeft de schuld niet binnen een termijn van 48 maanden te kunnen voldoen, laat de Ontvanger bij schulden groter dan N Af. 50.000 een invorderingsonderzoek door de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau instellen.

2. Voor een termijn van maximaal vier maanden na aanvang van het onderzoek, wordt in gevallen als genoemd in het eerste lid een voorlopige betalingsregeling getroffen in lijn met de op dat moment bekende aflossingscapaciteit.
3. Op basis van de uitkomsten van het invorderingsonderzoek wordt de definitieve betalingsregeling vastgesteld. Het rapport van het invorderingsonderzoek wordt aan het invorderingsdossier van belastingschuldige toegevoegd. Bij overschrijding van de termijn van 48 maanden wordt de restantschuld buiten invordering gesteld op voorwaarde dat belastingschuldige 48 maanden conform afspraak heeft betaald en heeft voldaan aan alle aangifte- en betalingsverplichtingen.
4. Het buiten invordering stellen van de restantschuld zoals genoemd in het derde lid, kan slechts geschieden na positief advies van de beoordelingscommissie.

Artikel 6

1. De Ontvanger kan als voorwaarde aan het verlenen van een betalingsregeling als bedoeld in artikel 5 stellen dat zekerheid wordt gesteld waarbij de hoogte van zekerheid gelijk is aan de schuld waarvoor uitstel wordt verzocht.
2. De Ontvanger kan zekerheid stellen door het leggen van beslag op (on)roerende zaken.
3. De Ontvanger beoordeelt per belastingschuldige of beslaglegging ter zekerheid van de voldoening van de schuld opgeschort kan worden.
4. Indien de Ontvanger besluit tot het leggen van beslag ter zekerheidstelling, dan wordt dit als voorwaarde in de betalingsregeling opgenomen. De betalingsregeling wordt ook door de belastingschuldige ondertekend.
5. Indien een betalingsregeling niet door de belastingschuldige wordt nagekomen, en belastingschuldige na verzending van een herinneringsbrief in gebreke blijft, dan wordt de betalingsregeling ingetrokken. Vervolgens wordt de dwanginvordering voortgezet.
6. Een nieuwe betalingsregeling wordt alleen met de belastingschuldige gesloten als de achterstallige termijnen van de eerdere betalingsregeling als eerste aanbetaling worden voldaan of als middels een invorderingsonderzoek door de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau wordt vastgesteld dat belastingschuldige buiten zijn schuld niet aan de betalingsregeling heeft kunnen voldoen.
7. Voor gevallen als genoemd in het zesde lid wordt voor een termijn van maximaal vier maanden een voorlopige betalingsregeling getroffen in lijn met de op dat moment bekende aflossingscapaciteit.

Artikel 7

1. Een uitstelregeling kan alleen op grond van specifieke bijzondere omstandigheden worden toegekend. Onder bijzondere omstandigheden worden mede verstaan:
 - a. tijd benodigd voor het indienen van achterstallige aangiftes dan wel bezwaarschriften of verzoekschriften voor ambtshalve vermindering;
 - b. overige omstandigheden die bij het opvoeren van de uitstelregeling duidelijk moeten worden gedocumenteerd.
2. Het uitstel als genoemd in het eerste lid, onderdeel b, bedraagt nooit langer dan vier maanden. Indien blijkt dat belastingschuldige door toedoen van de Inspecteur, meer uitstel nodig heeft, kan een verzoek tot nader uitstel van betaling worden gedaan.
3. Belastingenschuldige dient binnen één maand na toekenning van de uitstelregeling de eerste aangiften dan wel bezwaarschriften bij de Inspecteur in te dienen. Indien belastingschuldige binnen één maand niet de eerste aangifte(n) dan wel bezwaarschriften heeft ingediend, wordt de uitstelregeling terstond ingetrokken en de dwanginvordering voortgezet.
4. De uitstelregeling wordt door belastingschuldige ondertekend en opgenomen in het invorderingsdossier.

Artikel 8

1. Aan belastingschuldige kan een bewijs van betalingsgedrag worden uitgereikt terwijl deze openstaande schulden heeft.
2. In geval van openstaande schulden wordt een bewijs van betalingsgedrag verstrekt waaruit de totale openstaande schuld blijkt.
3. Indien belastingschuldige binnen een termijn van 6 maanden nogmaals een bewijs van betalingsgedrag verzoekt, wordt dit verstrekt indien:
 - a. de lopende verplichtingen zijn nagekomen;
 - b. de betalingsregeling is bijgehouden en nagekomen; en
 - c. eventuele afwijzingen van bezwaren niet tot verhoging van de schuld hebben geleid.
4. Als belastingschuldige niet aan de onder het derde lid gestelde voorwaarden heeft voldaan, wordt een bewijs van betalingsgedrag verstrekt indien:
 - a. de achterstallige lopende verplichtingen alsmede achterstallige termijnen van de betalingsregeling terstond worden voldaan;
 - b. aanslagen waarvan het bezwaar is afgewezen en geen beroep is ingesteld worden toegevoegd aan de betalingsregeling.

Buiten invordering stellen belasting- en premieschulden

Artikel 9

1. Er is een beoordelingscommissie die bestaat uit aan te wijzen vertegenwoordigers van de Inspectie der Belastingen, de Ontvanger en de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau.
2. De leden van de onder lid 1 opgenomen commissie worden aangewezen door respectievelijk de Inspecteur der Belastingen, de Ontvanger en de directeur van de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau.
3. De beoordelingscommissie is belast met het uitbrengen van advies aan de Ontvanger inzake het al dan buiten invordering stellen van schulden.
4. De Ontvanger rapporteert om de zes maanden aan de Minister van Financiën inzake de uitvoering van de algemene richtlijnen voor de invordering van openstaande schulden door de Ontvanger.
5. De ontvanger kan gemotiveerd afwijken van het advies van de beoordelingscommissie zoals onder lid 3 uitgebracht. In voorkomend geval wordt deze motivering opgenomen in de periodieke rapportage aan de Minister van Financiën waarnaar in lid 4 van dit artikel wordt verwezen.

Artikel 10

1. Bij betaling van belastingaanslagen, premies volksverzekeringen en werknemersverzekeringen, overige middelen en boetes kan de belastingschuldige een beroep doen op het buiten invordering stellen van de openstaande schulden.
2. Het buiten invordering stellen van een openstaande schuld kan geschieden;
 - a. indien dit van belang is voor het behouden van werkgelegenheid;
 - b. ter behartiging van een algemeen dan wel maatschappelijk belang; of
 - c. indien het een door de regering gesubsidieerde instelling betreft.
3. Of een geval leidt tot het behouden van werkgelegenheid, de behartiging van een algemeen belang of de beoordeling of het een door de regering gesubsidieerde instelling betreft wordt door de beoordelingscommissie naar omstandigheden beoordeeld.
4. Het buiten invorderingstelling als genoemd in het eerste lid kan niet leiden tot een teruggaaf van reeds betaalde belastingen of premies volksverzekeringen en werknemersverzekeringen.
5. Het buiten invorderingstelling als genoemd in het eerste lid wordt door de Ontvanger definitief toegekend nadat de belastingschuldige, voor een aaneengesloten periode van ten minste 48 maanden na een beroep te hebben gedaan op dit artikel, aan alle aangifte- en betalingsverplichtingen heeft voldaan.

6. De aanslagen waarvoor bezwaar- en beroepschriften zijn ingediend vallen, met uitzondering van het onbestreden gedeelte van de schuld buiten de regeling buiten invordering stellen.
7. Een eventuele teruggave of restitutie met betrekking tot aanslagen die in de regeling buiten invordering stellen vallen, worden niet aan de belastingschuldige uitbetaald, maar worden verrekend met de openstaande schuld waarvoor het buiten invordering stellen is aangevraagd.

De invordering bij gesubsidieerde instellingen

Artikel 11

1. In geval een gesubsidieerde instelling niet aan haar fiscale verplichtingen voldoet kan de Ontvanger een vordering onder de subsidieverstrekker of de Sociale Verzekeringsbank (SVB) leggen.
2. De subsidieverstrekker houdt de verschuldigde loonbelastingen en premies van de betreffende maand in op de te verstrekken subsidie en draagt deze rechtstreeks af aan de Ontvanger. De gesubsidieerde instelling doet maandelijks tijdig de aangifte voor de loonbelasting en premies en stuurt de ingediende aangifte inclusief betalingskenmerken aan de subsidieverstrekker.
3. De subsidie wordt niet meer aan de betreffende instelling uitgekeerd, indien geen aangiften loonbelasting en sociale premies aan de subsidieverstrekker worden verstrekt.
4. In aanvulling op de inhouding van de lopende verplichtingen vindt een inhouding op de subsidie plaats voor reeds opgebouwde schulden. De inhouding zal plaats vinden op basis van de vast te stellen betalingscapaciteit.

Artikel 12

1. Indien de gesubsidieerde instelling kenbaar maakt dat zij niet in staat is om de salarissen van het personeel uit te betalen als de onder artikel 11, vierde lid, genoemde inhoudingen op haar subsidie plaatsvinden, dan wordt door de Ontvanger aan SBAB de (spoed-) opdracht verstrekt tot het instellen van een invorderingsonderzoek.
2. Als uit het door SBAB uitgevoerde invorderingsonderzoek blijkt dat de gesubsidieerde instelling inderdaad niet, dan wel niet geheel, in staat is om aan de verplichtingen jegens het personeel te voldoen indien de onder artikel 11, vierde lid, genoemde inhoudingen plaatsvinden, dan matigt de Ontvanger de hoogte van haar vordering tot het niveau waarmee de uitbetaling van salarissen gewaarborgd blijft.

3. Indien de situatie zoals in het vorige lid beschreven zich voordoet, dan stelt de Ontvanger de voor de gesubsidieerde instelling verantwoordelijke minister hiervan op de hoogte. Een afschrift van deze mededeling wordt verzonden aan de minister van financiën.

Artikel 13

Indien een boete door de automatische systemen van de inspecteur opgelegd wordt wegens te late betaling in de gevallen genoemd in artikel 11, tweede lid, dan zal de Inspecteur op verzoek van de gesubsidieerde instelling, dan wel uit eigen beweging de boetebeschikking vernietigen. De gesubsidieerde instelling dient in haar verzoek te verwijzen naar dit beleid en dient bewijs bij te voegen van de op grond van artikel 11, tweede lid, tijdig doorgestuurde aangifte.

Dwanginvordering en beslaglegging

Artikel 14

Een roerend beslag kan effectief zijn indien belastingschuldige beschikt over waardevolle roerende zaken. Hiertoe pleegt de Ontvanger onderzoek voordat de beslagopdracht wordt uitgevaardigd.

Artikel 15

1. Alvorens een opdracht tot beslaglegging op roerende zaken wordt uitgevaardigd gaat de Ontvanger eerst alle andere mogelijkheden na, zoals telefonische incasso en het leggen van vorderingen. Als deze geen effect sorteren zal er opdracht worden gegeven tot beslag roerende zaken.
2. Na beslaglegging moeten de beslagen vermogensbestanddelen in principe worden uitgewonnen (openbaar verkocht).

Artikel 16

1. Indien door de Ontvanger een roerend beslag is gelegd, wordt minimaal elke 3 maanden vastgesteld dat belastingplichtige zich aan de gemaakte afspraken (bijvoorbeeld een betalingsregeling) houdt en dat geen nieuwe schulden zijn ontstaan.

2. Indien de belastingplichtige de gemaakte afspraken niet nakomt dan wordt tot openbare verkoop van de in beslag genomen goederen overgegaan tenzij de achterstallige betalingen terstond en ineens door belastingschuldige worden voldaan.

Artikel 17

1. In de volgende gevallen wordt niet (meer) uitgewonnen na beslaglegging
 - a. De aanslagen waarvoor beslag is gelegd zijn betaald;
 - b. Er zijn bezwaarschriften ingediend voor de aanslagen waarvoor beslag is gelegd; of
 - c. Er is een betalingsregeling afgesproken met de Ontvanger.
2. Is geen van het bovenstaande aan de orde dan worden de inbeslaggenomen zaken op de aangekondigde verkoopdatum uitgewonnen.

Artikel 18

1. De executie van het beslag vindt plaats indien belastingschuldige niet met de Ontvanger tot overeenstemming komt inzake de voldoening van zijn schuld.
2. Hiertoe zal de Ontvanger aan de deurwaarder de opdracht geven om tot afvoer van de goederen onder beslag over te gaan, tenzij verkoop op locatie van de belastingschuldige zal plaatsvinden.
3. Indien de belastingschuldige tijdig en naar tevredenheid van de Ontvanger afspraken maakt inzake het voldoen van de schuld, wordt de executie van het beslag opgeschort. De opschorting van de executie wordt in het invorderingsdossier vastgelegd.
4. Indien de Ontvanger vaststelt dat de belastingschuldige zich niet aan de afspraken houdt welke zijn gemaakt ter opschorting van de executie van het beslag, wordt een nieuwe verkoopdatum vastgesteld.
5. Bij vaststelling van een nieuwe verkoopdatum worden voertuigen die onder beslag zijn direct afgevoerd.
6. Afwijking hetgeen opgenomen in dit artikel kan alleen op basis van zwaarwegende redenen plaatsvinden. Deze redenen dienen in het invorderingsdossier te worden geregistreerd.

Artikel 19

1. De Ontvanger kan onroerend beslag leggen.

2. Een onroerend beslag heeft in eerste instantie een conserverend karakter. De onroerende zaak dient als onderpand voor de schuld. De belastingschuldige wordt door de deurwaarder van het onroerend beslag op de hoogte gesteld.
3. Indien door belastingschuldige na het leggen van onroerend beslag geen actie wordt ondernomen om de schulden af te lossen en het voornemen is om te gaan executeren, dan volgt een aankondiging tot verkoop door de aangewezen notaris.

Artikel 20

1. De verkoop van een onroerende zaak vindt plaats onder verantwoordelijkheid van een door de Ontvanger aan te wijzen notaris.
2. Indien uit de verkoopopbrengst van een onroerende zaak na aflossing van de (belasting-) schulden en voldoening van de aan de verkoop gerelateerde kosten nog een bedrag resteert, dan wordt dit resterende bedrag door de notaris aan de voormalige eigenaar overgemaakt.
3. Als de verkoopopbrengst van de onroerende zaak niet toereikend is om de volledige schuld te voldoen dan zal de Ontvanger de invordering met behulp van andere invorderingsmiddelen voortzetten in het geval dit nog mogelijk is.

Artikel 21

1. Opheffing van een onroerend beslag vindt slechts plaats nadat de schuld op basis waarvan het onroerend beslag is gelegd, volledig is voldaan.
2. In aanvulling op het in lid 1 vermelde zal de Ontvanger het beslag opheffen om de verkoop van de onroerende zaak te bewerkstelligen. Voorafgaand aan het opheffen van het beslag legt de Ontvanger in dit geval een vordering onder de notaris ter zekerheid van de voldoening van de schulden.

Monitoring zakelijke belastingplichtigen

Artikel 22

1. Minimaal eens per 3 maanden wordt de naleving van de fiscale verplichtingen van zakelijke belastingplichtigen (belastingplichtigen voor de omzet- en/of loonbelasting) door de Ontvanger gemonitord.

2. Indien een zakelijk belastingplichtige zich gedurende 3 maanden in de laatste 12 maanden niet aan de fiscale verplichtingen heeft gehouden, dan worden direct dwanginvorderingsmaatregelen ingezet.
3. Beslaglegging op roerende zaken, bankrekeningen en bedrijfsvoorraden kan er hierbij toe leiden dat een zakelijke belastingplichtige tijdelijk haar activiteiten moet staken totdat met de Ontvanger afspraken zijn gemaakt over de aflossing van de schuld.

Controle naleving richtlijn

Artikel 23

1. De Ontvanger is belast met de controle op de naleving van deze richtlijn.
2. Periodiek wordt door de interne auditor een controle uitgevoerd op de effectiviteit van het stelsel van interne beheersingsmaatregelen rond de uitvoering van deze richtlijn. Hierover wordt door de interne auditor aan de Ontvanger alsmede aan de Minister van Financiën gerapporteerd.

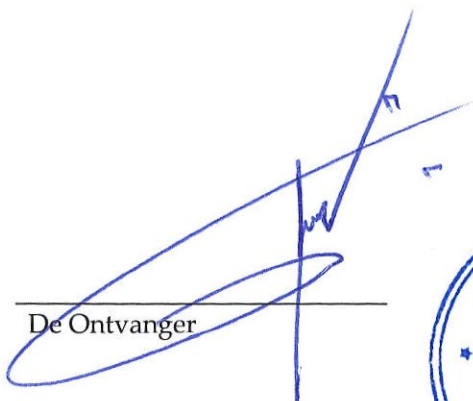
Slotbepalingen

Artikel 24

Deze richtlijnen treden in werking met ingang van 3 april 2023.

Artikel 25

Deze richtlijnen worden aangehaald als: Richtlijnen voor de invordering.

De Ontvanger

Toelichting bij de Richtlijnen voor de invordering

I Algemeen

Gezien het belang van de invordering van belastingen, premies en andere heffingen voor de financiële huishouding van het Land, zijn in het verleden instructies gegeven voor de medewerkers die op één of andere wijze bij de uitvoering van het invorderingsproces zijn betrokken. Deze richtlijnen zijn echter intern beleid van de Ontvanger, waardoor er weinig transparantie bestaat voor belastingschuldigen.

Het doel van de publicatie van de reeds bestaande richtlijnen middels richtlijnen is om uniformiteit en structuur te brengen in het invorderingsproces. Met deze richtlijnen wordt tevens getracht de rechtszekerheid van de burger te waarborgen. Door richtlijnen zullen de medewerkers van de Ontvanger het invorderingsproces voor alle belastingschuldigen, zonder aanzien des persoons, laten plaatsvinden.

Controle op de naleving van bovenstaande voorschriften zal periodiek plaatsvinden door de Stichting Overheidsaccountantsbureau ("SOAB"). De SOAB heeft, conform hetgeen in artikel 6, eerste lid, van de Landsverordening houdende de aanwijzing van de interne accountant van de regering van Curaçao (P.B. 2015, no. 48), onbelemmerde toegang tot de relevante informatie en documentatie.